

Piteå kommun

Riktlinjer för bebyggelsen

Piteå centrum

Dokumentnamn	Dokumenttyp	Senast reviderad	Beslutsinstans
Riktlinjer för bebyggelse Piteå Centrum Piteå centrum	Riktlinjer	2022-03-28 § 49	Kommunfullmäktige
Dokumentansvarig/processägare	Version	Diarienummer	Giltig till
Kommunstyrelsen	1	21KS607	2026-06-30
Dokumentinformation	Riktlinjerna ska upprätthålla och skapa en god byggnadskultur utifrån Piteås förutsättningar och mål.		
Dokumentet gäller för	Piteå kommunkoncern, näringsliv och allmänheten		

Innehåll

Innehåll.....	2
1 Inledning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Syfte och mål.....	3
1.3 Avgränsningar.....	3
2 Riktlinjer för processen.....	4
3 Riktlinjer för bebyggelsen.....	5
3.1 Generella riktlinjer.....	5
3.1.1 Historik och bevarande.....	5
3.1.2 Bebyggelsestruktur.....	6
3.1.3 Bebyggelsens utformning - Nybyggnad, till-, och påbyggnad.....	6
3.1.4 Gårdsmiljöer.....	8
3.1.5 Verksamheter.....	8
3.2 Specifika riktlinjer.....	9
3.2.1 Specifika riktlinjer för delområdet Håggholmen.....	10
3.2.2 Specifika riktlinjer för delområdet Västermalm.....	11
3.2.3 Specifika riktlinjer för delområdet Norrmalm.....	11
3.2.4 Specifika riktlinjer för delområdet Övre Norrmalm.....	12

I Inledning

I.1 Bakgrund

Stadsbyggandet rör sig i fältet mellan kontinuitet och förändring. Stadskärnan förtätas successivt. I Piteå kommuns översiktsplan ÖP2030 pekas större stadsutvecklingsområden ut i Övre Norrmalm och Västermalm. Piteå centrum ska fungera för olika människors och verksamheters förutsättningar och behov. Förväntningar om både bevarande och utveckling av stadsmiljön är höga. Stadsmiljöns gestaltning och användning är av största vikt för Piteå som stad.

I.2 Syfte och mål

Syftet med riktlinjerna för bebyggelsen är att ge vägledning för bedömning av förfrågningar och planeringsprojekt avseende den fysiska miljön. De ska användas såväl internt som gentemot externa aktörer. De ska användas i dagligt arbete för att forma bebyggelse, stadsrum och stadsmiljön sedd som del och helhet.

Målsättningen är att bevara värden i stadsbyggnaden och att utveckla stadskärnans attraktivitet. Detta ska ske med hjälp av en god byggnadskultur formulerad utifrån Piteås förutsättningar och mål. Piteå centrum ska vara ett levande centrum och bli vackrare, trivsammare och mera attraktivt både för boende och för besökande.

I.3 Avgränsningar

Riktlinjer för bebyggelse ska tillämpas för bebyggelse inom nedanstående kvarter inom Piteå centrum, se även bild 1:

- alla kvarteren på Haggholmen
- kvarteret Tallen och framtida kvarteren på Västermalm
- alla kvarteren på Norrmalm.
- alla kvarteren på Övre Norrmalm

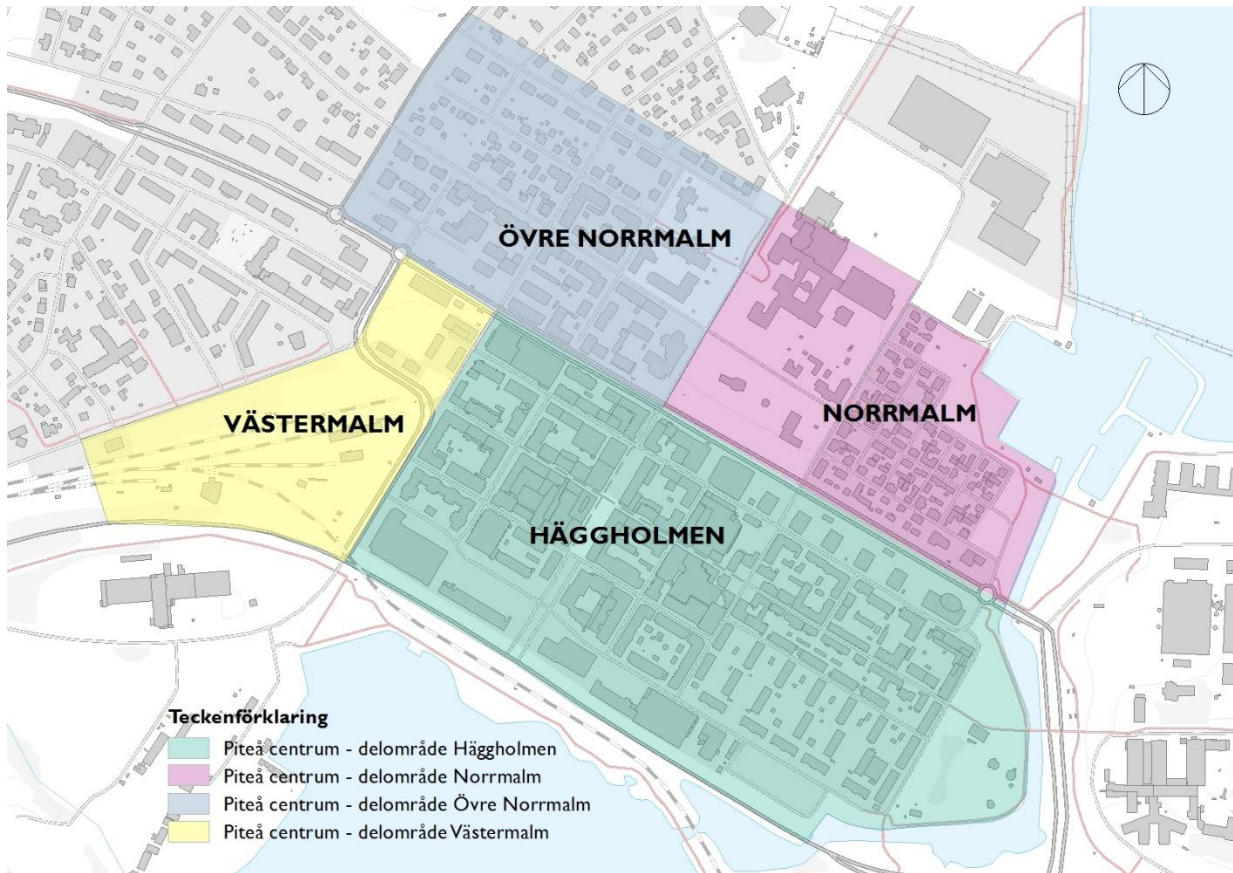

Bild 1: Riktlinjernas tillämpningsområden.

2 Riktlinjer för processen

Stadsbyggnad är beroende av ställningstaganden av olika slag hos en mängd olika aktörer. För att uppnå ett gott resultat krävs att samtliga nivåer och aktörer engagerar sig för att skapa en attraktiv stad.

- Bygglov i fråga om ärenden som hanterar ny-, om- och tillbyggnader, ska alltid behandlas i Samhällsbyggnadsnämnden. Ärendet ska föredras av sakkunnig.
- Vid bygglov och planärenden ska illustrationer presenteras. Anpassning till riktlinjer ska alltid behandlas.
- Vid planläggning och vid bygglov av särskild betydelse ska förhållande till omgivande bebyggelse illustreras och analyseras i 3D-modell.

3 Riktlinjer för bebyggelsen

3.1 Generella riktlinjer

De generella riktlinjerna gäller i hela tillämpningsområdet oavsett sammanhang eller geografisk avgränsning.

3.1.1 Historik och bevarande

Häggholmen och Norrmalm är Piteå stads äldsta delar. Häggholmens rutnätsplan från år 1667 är i väsentliga delar bevarad. Genom uppgrundning och utfyllnader har byggbar mark tillkommit. Historiskt sett utgör Rådhusorget tyngdpunkten. Bebyggelsens höjd och täthet minskade från torget och Storgatan ut mot kanterna av Häggholmen. Idag är förhållandena motsatta. Småskaligheten finns kring Storgatan och torget, medan bebyggelsen i volym och höjd är större mot kanterna. Rutnätsplan, trästad, småskalighet och funktionsblandning är begrepp som definierar identiteten. Storgatans miljö är tillsammans med Rådhusorget idag Piteå centrum mest karaktärsgivande.

Stora omdaningar av bebyggelsen har gjorts sedan 1960-talet. Den småskaliga trähusbebyggelsen har ersatts av mera storskalig bebyggelse i tegel och betong. En bevarandeplan upprättades 1980. I denna plan utpekades tjugofem byggnader som bevarandevärda. Av dessa återstår för närvarande endast sexton byggnader.

Stadens ursprungliga karaktär som småskalig trästad utgör en viktig del av Piteås identitet. Denna identitet bör vara normgivande för byggande inom Piteå centrum. För att uppnå en hållbar stadsutveckling behöver vi lämna tanken att bevarande och utveckling står i motsatsförhållande till varandra. God arkitektur skapas alltid i ett sammanhang med ett förhållande till platsen. Hållbar stadsutveckling innebär att arbeta med de givna förutsättningarna och så förvalta och vidga miljöers kapital – ekonomiskt, ekologiskt, socialt och kulturellt. På så sätt blir Piteå rikare på kultur, skönhet, komplexitet och historia.

- Äldre byggnader ska värnas.
- Kulturhistorisk bebyggelse som omfattas av riksintresse för kulturmiljö ska bevaras och vårdas.
- Vid förslag om väsentlig ändring eller rivning av en kulturhistoriskt intressant byggnad ska en byggnadsantikvarisk utredning genomföras. Rivning av kulturhistoriskt värdefulla byggnader ska alltid hanteras restriktivt.
- Stor vikt ska läggas vid anpassning i gestaltningen. Byggnadens höjd, bredd, anpassning av detaljer avseende tak, sockel, fönstersättning, färg med mera, ska förhålla sig omgivande bebyggelse och stadsstrukturens historiska kontinuitet.

3.1.2 Bebyggelsestruktur

Rutnätsplanen är den mest konstanta delen i stadsbyggnaden. Gatumönster och kvartersindelning är med få undantag så som de ursprungligen varit. Piteås stadskärna är liten och har haft en småskalig bebyggelse. Varje kvarter har traditionellt innehållit många byggnader av olika typ och har haft stor andel fri gårdsyta. Utvecklingen har inneburit att kvartersmarken mer och mer tas i anspråk av byggnader. Samtidigt har de enskilda byggnaderna blivit större.

- Rutnätsplanen ska i alla avseenden beaktas och i möjligaste mån vidmakthållas.
- Sluten kvartersform men alltid med publik tillgänglighet till gårdsmiljön eftersträvas.
- Husfasad ska läggas i liv med gatan.
- Stora volymer utformas på sådant sätt att de delas upp för att uppfattas vara av mindre skala.
- En anpassning till omgivande bebyggelsens byggnadshöjd eftersträvas. Vid förslag om höjning över befintlig byggnadshöjd ska alltid skuggstudie genomföras. Skuggstudien ska redovisa konsekvenser av förändringar för omgivande bebyggelse och utemiljöer. Påverkan på attraktionskraft och allmänhetens användning av miljön ska tydliggöras.

3.1.3 Bebyggelsens utformning - Nybyggnad, till-, och påbyggnad

Nya byggnader ska vara goda exempel på samtida arkitektur och alltid vara anpassade till historien på plats och Piteå centrum's förhållanden.

Förtätning av stadskärnan har skett både genom nybyggnad och genom till- och påbyggnad. Förtätning av en gammal stadskärna med givna gatu- och kvartersbredder är vanskligt på nordlig breddgrad. Följden kan bli skuggiga och mindre attraktiva stads- och boendemiljöer, samt identitetsförlust.¹

Till- och påbyggnader kräver respekt för den befintliga byggnaden och kunskap om byggnadsstilars olika värden. Till- och påbyggnader ska alltid skapa en ny verkningfull helhet.

Byggnader och kvarter består av många olika beståndsdelar. God helhetsverkan kräver att detaljer underordnas eller uttrycker samstämmighet med byggnaden i övrigt. Detaljer ska vara hänsynsfulla mot omgivande bebyggelse. Rätt utförda detaljer kan vara det som sätter en särskild prägel åt stadsbyggnaden. Klassisk indelning med sockel i ett till fasaderna avvikande material ger alltid en god gestalt. På nordlig breddgrad är alltid den traditionella utstickande takfoten funktionell.

Att enbart följa material eller enbart följa kulör är aldrig tillräckligt – god helhetsverkan med främst övrig bebyggelse i kvarteret är den viktigaste grund för ställningstaganden.

¹ "Högt exploateringsstryck och okända förändringar på stadskärnan är det största hotet mot denna miljö idag" – Norrbottens synliga historia, del 2 band 2, Piteå.

- Nya byggnader ska förhålla sig till det befintliga, understryka det karaktäristiska och skapa en ny tilltalande helhet.
- Påbyggnad av en befintlig byggnad ska alltid beakta husets gestalt och historia i sin helhet. Höjd, volym, material och detaljer ska bedömas samlat. Det påbyggda husets gestalt ska uppnå en ny, god helhetsverkan.
- Det påbyggda husets höjd ska vara i samklang med den omgivande bebyggelsen.
- Påbyggnader i flera plan ska, där det är förenligt med byggnadens karaktär, utföras med tydlig indragning.
- Vid på- och tillbyggnader ska alltid redogöras för befintlig byggnads historia, stilideal och värde.
- Takutformning ska förtydliga den enskilda byggnadskroppen och bidra till småskalighet inom kvarteret.
- Byggnader ska utföras med en tydlig sockel eller accentuerad sockelvåning i ett från byggnaden i övrigt avvikande material.
- Långa fönsterlösa fasader ska undvikas, särskilt i gatuplan.
- Balkonger ska vara helt eller halvt indragna. Balkongräcken utformas lätta och med fördel ljusgenomsläppliga. De får inte utgöra hinder för gående och cyklister i gaturummet.
- Teknisk utrustning, som stuprör och ventilationsanläggningar, ska vara en medveten del i gestaltningen av byggnaden.
- Avfasade byggnadshörn mot korsningar kan med fördel nyttjas för att erhålla öppnare gaturum och bättre ljusinsläpp i gaturummet.
- Entréer mot gatan eftersträvas. Entréer ska vara väl bearbetade.
- Färg- och materialval för individuella byggnader ska förstärka god helhetsverkan och historisk kontinuitet inom respektive kvarter.
- Träfasad ska alltid övervägas vid ny- och ombyggnad. Alternativt ska fasadmaterial väljas som har en förmåga att åldras vackert, exempelvis puts eller tegel.
- Synliga tak ska täckas med traditionella material som plåt i band- eller skivtäckning². Avvikande färger i förhållande till omgivningen ska undvikas.

² Skivtäckning utgör det traditionella sättet att lägga plåt. Bandtäckningen är en modernare variant. Båda täckningsformer har en slät yta. Bandtäckning saknar tvärfalsar, till skillnad från skivtäckning.

3.1.4 Gårdsmiljöer

Gårdarna i centrum var förr gröna miljöer och platser för verksamheter, vardagsliv och fest. Successivt har behovet av parkeringsplatser för bilar helt kommit att få dominera gårdsmiljöerna. Gårdarna utgör idag inga mötesplatser och erbjuder få om inte några möjligheter alls till utevistelse där man bor.

- Varje gård ska innehålla grönska och sittmöjligheter.
- Det ska finnas tillgängliga entréer mot gårdsmiljön. Entréer ska vara väl bearbetade, inriktade på tillgänglighet och trevnad.
- Gårdsmiljöerna ska alltid utformas med tanke på de boendes eller verksamheternas behov av trivsamt, användbart och tryggt utemiljö. Barns och äldres behov ska särskilt beaktas.
- Även där boende är huvudverksamhet ska strävan vara att skapa en grön gårdsmiljö som bidrar till en tilltalande stadsmiljö.
- Bilparkeringar och tekniska anordningar får aldrig uppta hela gårdsutrymmet och i nära anslutning till bostaden och verksamheter ska det finnas väl anordnade cykelparkeringar. Kommunens parkeringsnorm ska följas.

3.1.5 Verksamheter

Piteå centrum har stadens bredaste utbud av verksamheter. En levande stad skapas av en mångfald av aktörer. Stadsmiljön ska vara tillgänglig för människor med olika behov och förutsättningar. Stadsmiljön ska bereda plats för människor av olika ålder. Den ska fungera tryggt för den enskilde och erbjuda plats för stora och små samlingar och arrangemang. Mötesplatser har här en central betydelse. De kan vara såväl kulturella som kommersiella, offentliga, halvprivata eller privata.

- Verksamheter och allmänt tillgängliga funktioner ska alltid prioriteras i gatuplan.
- Viljan ska vara att tillmötesgå önskemål om verksamheter och ordna dem på ett stadsmässigt sätt.
- Tillgänglighet ska lösas inom egen fastighet.
- Möjligheten att tillskapa mötesplatser ska alltid eftersökas. Bebyggelsen i Piteå centrum ska bidra till ett socialt stadsliv.
- Ett medvetet förhållningssätt till de olika årstiderna ska vara en del i gestaltning av verksamheterna. Det berör exempelvis frågor som solljus, belysning och snö.

3.2 Specifika riktlinjer

Inom de fyra avgränsade delområdena finns ett behov av att styra bebyggelsens utformning utifrån respektive delområdes säregna karaktär. Utöver de generella riktlinjerna gäller därför specifika riktlinjer. De olika delområdena redovisas på bild 1.

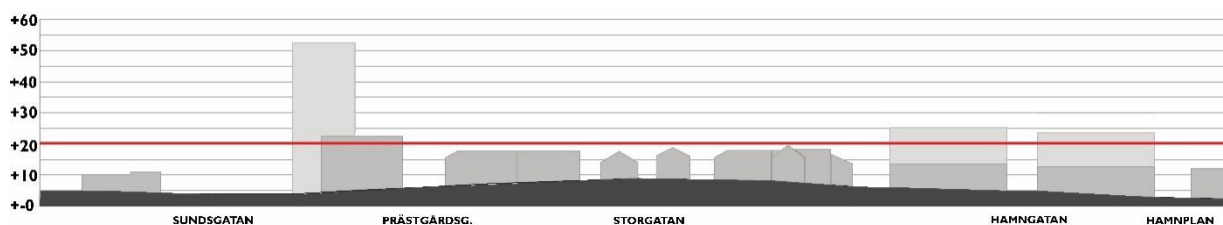

Bild 2: Haggholmen, sektion genom Kyrkbrogatan. Det röda strecket markerar 20m-linjen som motsvarar Rådhusets nockhöjd. Det motsvarar även Stadsbergets takhöjd.

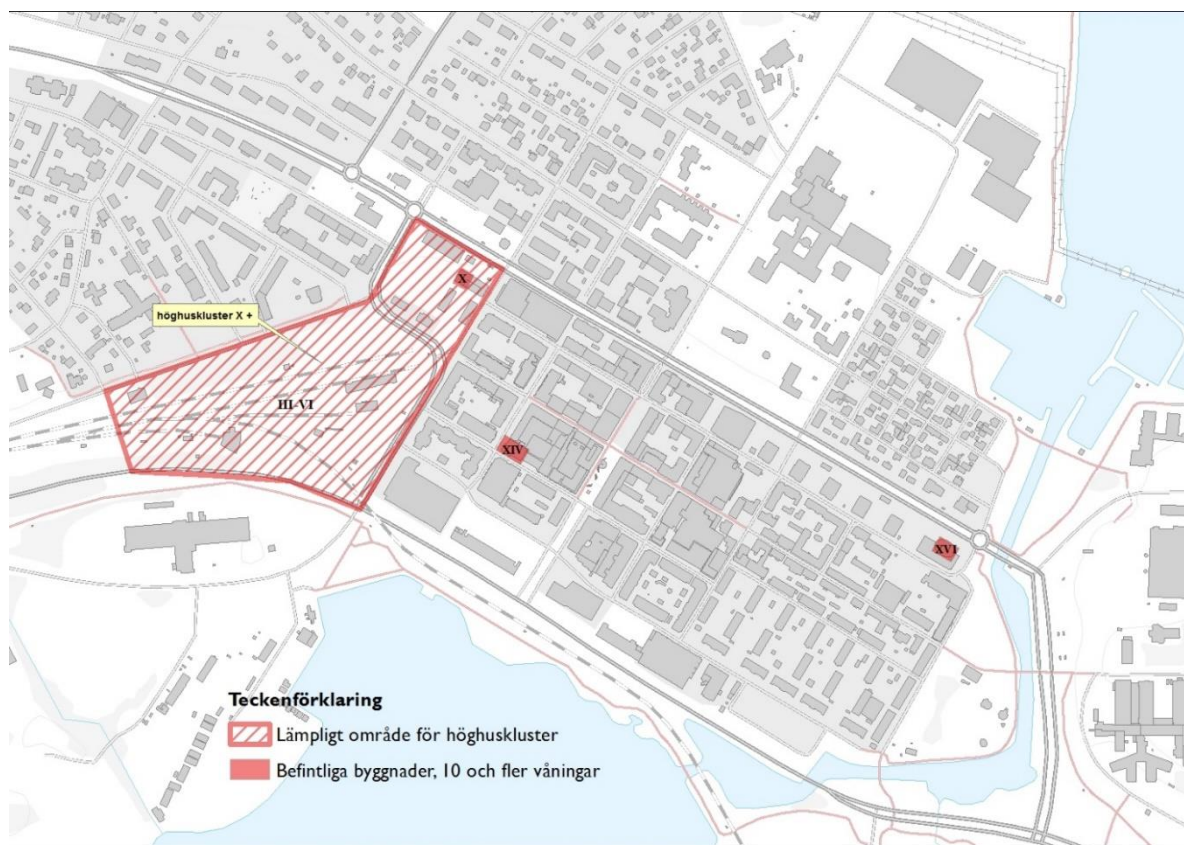

Bild 3: Västermalm är ett lämpligt område där byggnader på tio och fler våningar kan uppföras i ett kluster.

3.2.1 Specifika riktlinjer för delområdet Håggholmen

Bevarandet av Håggholmens attraktivitet har högsta prioritet bland gestaltungs- och verksamhetsfrågor inom tillämpningsområdet. Det gäller i synnerhet miljöerna kring Storgatan, Uddmansgatan och Rådhusorget.

Inre kärnan av Håggholmen domineras av träbebyggelse, yttre delarna av tegel och betong vilket avspeglar bebyggelsens historiska framväxt. Färgerna är lätta och ljusa med små kontraster vilket har resulterat i en harmonisk stadsbild.

Ställningstaganden genom åren har inneburit att småskaligheten och ursprungliga höjder hos bebyggelsen längs Storgatan sökt bibehållas. Högre höjd har accepterats mot Håggholmens utkanter. Byggnadshöjderna på Håggholmen kan idag liknas vid en låda med platt tak. Successiva påbyggnader och en önskan att maximalt utnyttja möjliga byggrätter har dock inneburit en generell höjning av byggnadshöjderna. Undantaget är Uddmansgatan, där byggnadshöjder har satts för att understryka Håggholmens naturliga topografi. Uddmansgatan, Storgatan samt Byxtorget och Rådhusorget har största betydelsen för stadslivet och byggnadshöjderna avgör hur gaturummen beskuggas och upplevs. Fallande byggnadshöjder mot Storgatan och Uddmansgatan markerar viljan att skapa trevliga rum för stadslivet.

Under senare år har den sammanhållna stadssiluetten förändrats genom uppförande av höga hus upp till sexton våningar. Inför tillkomsten av ytterligare höga byggnader är det nödvändigt att föra en diskussion om en gestaltad stadssiluett.

- Bebyggelsens totalhöjd inom Håggholmen bör inte överstiga +20 meter över nollplanet. Detta riktvärde motsvarar Rådhusets nockhöjd. (se bild 2).
- Längs med Storgatan undviks byggnader som bryter den traditionella våningsindelningen på två respektive tre våningar. Byggnadshöjder utmed Storgatan ska följa befintlig dominerande takfotslinje. Högre byggnadshöjd än dagens kommer inte att tillåtas längs Storgatans södra sida.
- Byggnadshöjder ska följa den naturliga topografin längs med Uddmansgatan.
- Storskaliga lösningar med en typ av byggnad och gestaltning för hela kvarter ska undvikas.
- Rådhuset ska vara dominant i miljön runt Rådhusorget.
- Trästadskaraktären kring Storgatan och Rådhusorget ska bevaras och förstärkas.
- Färgsättning ska vara traditionell och harmoniera med befintlig bebyggelse.
- Ljusa pastellkulörer med naturliga pigment på äldre träbyggnader ska bevaras.
- Traditionell fönstersättning och fönsterstorlek är att föredra mot Storgatan.
- Verksamheter i bottenplan i hela kvarteren med sida mot Storgatan eftersträvas.

3.2.2 Specifika riktlinjer för delområdet Västermalm

Piteå centrum har utökats genom ett nytt stadskvarter i kvarteret Tallen där det har uppförts kvartersbebyggelse i fyra till sex våningar med inslag av ett höghus på tio våningar. Mot Storgatan har en anpassad skala och en aktiv bottenvåning bidragit till att staden har vuxit och vävts ihop med områdena väster om Bryggmansgatan. Kvarteret Tallen kan på så sätt tjäna som föredöme för det framtida omvandlingsområdet på Västermalm (nuvarande bangård).

- Framtida bebyggelse uppförs i en sluten kvartersstruktur mellan tre och sex våningar där inslag med höga hus på tio eller fler våningar får förekomma (se bild 3).
- Placering av framtida höghus ska föregås av noggranna analyser som redovisar påverkan på stadsbilden i sin helhet. En kvartersövergripande gruppering av höga hus, så kallade höghuskuster, kan vara en lämplig gestaltungsprincip.

3.2.3 Specifika riktlinjer för delområdet Norrmalm

Stadsdelen Norrmalm är jämte trästadsmiljön runt Rådhusorget grunden till att Piteå är en av Norrlands bäst bevarade trästäder. Detta trots de senaste decenniernas stora omdaningar. Norrmalm gör Piteå stad historiskt avläsbar och är en av Piteås största tillgångar. Det är av stor vikt att Norrmalms integritet som stadsdel, dess innehåll och gränser respekteras. Området har ett högt kulturmiljövärde och är känsligt för förändringar.

- Norrmalms trästadskaraktär ska bevaras och förstärkas vid all planering och byggande.
- Nya byggnader får inte överstiga den för Norrmalm karaktäristiska en- till tvåvåningsskalan.
- Fasader ska utföras med för området karaktäristiska träpaneler. De ska målas med slamfärg eller linoljefärg i en traditionell kulör som harmoniserar med befintlig bebyggelse.
- Taktäckning ska bestå av plåt i band- eller skivtäckning³ eller av tegel.
- Norrmalms traditionella taklandskap ska värnas. Takkupor och tekniska anläggningar, exempelvis solceller, ska utformas så att de smälter in i miljön.
- Från riktlinjer avvikande fasad- och takmaterial samt deras kulör kan godkännas om det finns historiska belägg. Dessa ska redovisas i en byggnadsantikvarisk utredning.
- Attefallshus, som är anmälningspliktiga, ska placeras och utformas i enlighet med områdets karaktär. Samma gäller friggobodar som är bygglövsbefriade.

Att tänka på är att underhåll av byggnadsverk med särskilt bevarandevärde som omfattas av skyddsbestämmelser i detaljplan eller områdesbestämmelser, kräver bygglov innan man påbörjar underhållet.

³ Se fotnot 2

3.2.4 Specifika riktlinjer för delområdet Övre Norrmalm

Området uppritades 1876 i en stadsplan som då tog höjd för en framtida stadsutveckling. I den ”nya stadsdelen” ritades ut stadskvarter i ett rutnätsmönster. Det var inte förrän 1920- och 30-talet som de nya kvarteren började bebyggas med enstaka hus. Utbyggnadstakten har även i fortsättningen varit långsam, vilket har resulterat i en blandad bebyggelsestruktur med byggnader av varierande ålder.

Det centrala läget gör att Övre Norrmalm befinner sig i en förtättningsprocess. De specifika riktlinjerna ska ge en vägledning hur denna utveckling kan ske på ett sätt som värnar om Övre Norrmalms principiella karaktär och historiska avläsbarhet.

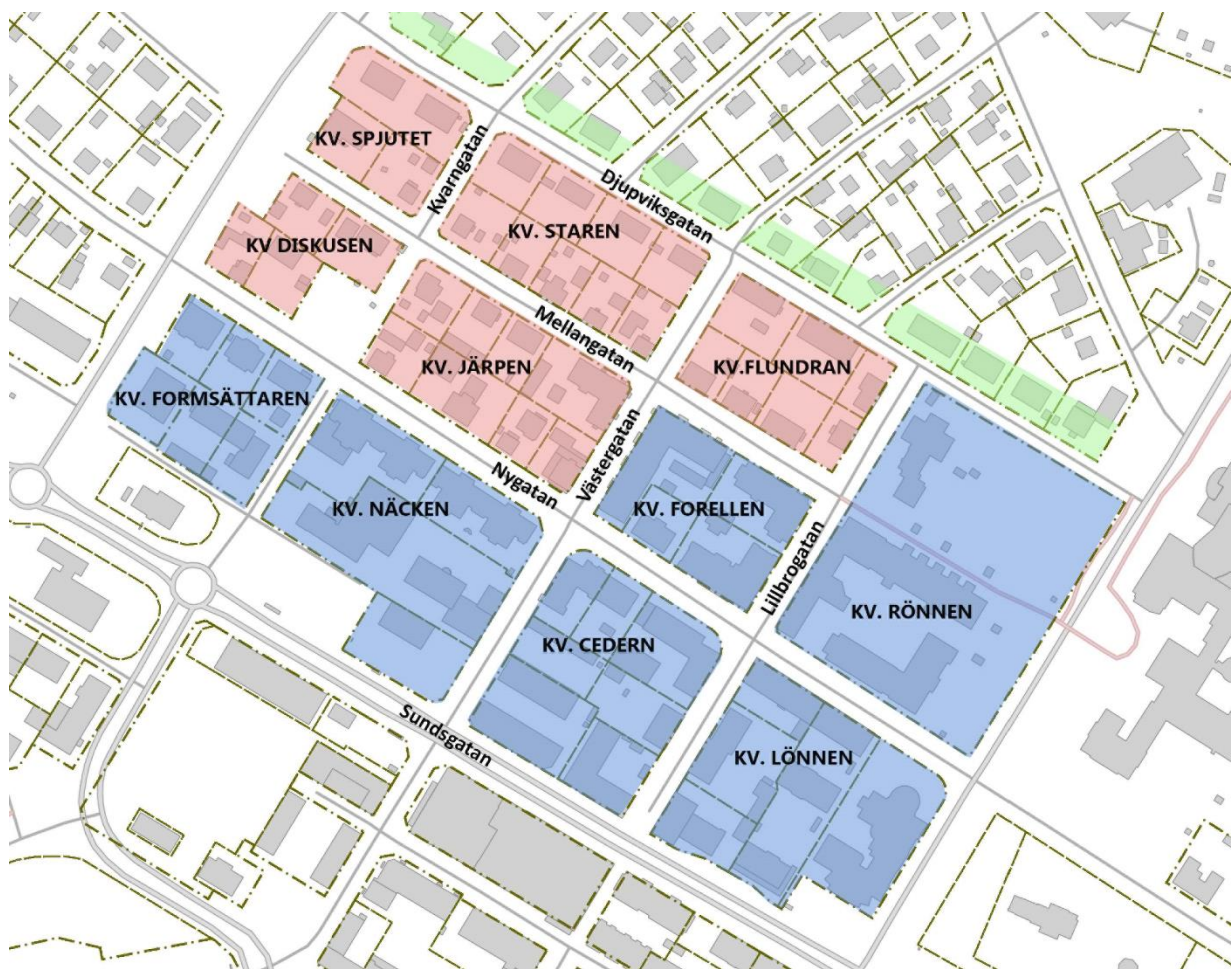

Bild 4: Kvarteren på Övre Norrmalm. De olika färgerna motsvarar olika bebyggelsekaraktär som behandlas i nedanstående kapitel 3.2.4.1 till 3.2.4.3

3.2.4.1 Kvarteren Lönnen, Rönnen, Cedern, Forellen, Näcken och Formsättaren

På kvarteret Lönnen och Forellen fortsätter den täta kvarterstaden som präglar Håggholmen. Stadshotellet från 1906 i kvarteret Lönnen bildar tillsammans med Gamla Läroverket, Tingshuset, Piteå stadskyrka och dess kyrkogård en kulturhistoriskt värdefull miljö. En annan värdefull miljö finns vid Lillbrogatan, i kvarteret Lönnen och Cedern. Bebyggelsen där består

av hus från 1930- till 1950-talet med tegel- eller putsfasader. Det finns påtagliga höjdskillnader mellan Nygatan och Sundsgatan. Bebyggelsen i kvarteret Lönnen är anpassad till den sluttande marken. Kvarteren Cedern, Näcken och Formsättaren har en mer öppen kvarterstruktur där bebyggelsen placeras parallellt med höjdlinjerna längs Sundsgatan och Nygatan. På kvarteret Rönnen finns möjlighet att utöka Piteå centrum med sluten kvartersbebyggelse. Björkalléerna ger gaturummen en stämmingsfull prägel i hela området.

- Bebyggelsen uppförs som utgångspunkt i en sluten kvartersform. I kvarteren Cedern, Näcken och Formsättaren kan bebyggelsen även uppföras i en öppen kvartersform.
- Fyravåningsskalan är utgångspunkt vid etablering av ny bebyggelse. Högre bebyggelse kan prövas i en detaljplaneprocess, då med hänsyn till platsens specifika förutsättningar. Anpassning i höjd ska ske mot bebyggelse i angränsande kvarter.
- Bebyggelse i kvarteret Rönnen ska förhålla sig till institutionsbebyggelsen runt kyrkbacken.
- Lövträdsalléerna vid längs- och tvärgående gator ska bevaras, utvecklas och förnygras.

3.2.4.2 Kvarteren Järpen, Flundran, Staren, Diskusen och Spjutet

Den här delen av Övre Norrmalm präglas av en öppen kvartersstruktur med låga lamellhus i randbebyggelse mot de längsgående gatorna Nygatan, Mellangatan och Djupviksgatan samtidigt som innergårdar är öppna mot de tvärgående gatorna Kvarngatan och Västergatan. Gaturummen får sin karaktär av björkalléerna. Karaktärgivande är även en gräsbevuxen förgårdszon mellan alléraden och bostadshusen. Mellangatan utmärker sig av ett tämligen smalt gaturum, vilket ökar känslan av en lugn bostadsgata.

Den äldsta bebyggelsen daterar från 1920-talet, den i skrivande stund yngsta från 1980-talet. Lamellhus från 1940- och 1950-talet i två och en halv våningar med sadeltak och träfasader med ljusa pastellkulörer dominerar visuellt. Flera av dessa har välbevarade originaldetaljer såsom entrédörrar och fönster. Flerbostadshusen från 1960- och 1980-talet är byggda i två till tre våningar och har sadeltak. Fasader är i tegel, putsade eller målade. Det finns även inslag av enfamiljshus respektive mindre flerfamiljshus, däribland representanter från 1930-talets funktionalism.

- Den öppna kvartersstrukturen med randbebyggelse mot de längsgående gatorna Mellangatan och Djupviksgatan ska bevaras. Kvarteren Flundrans, Starens och Spjutets innergårdar ska förbli öppna mot Västergatan och Kvarngatan.
- Två- till trevåningsskalan är utgångspunkt vid etablering av ny bebyggelse. Högre bebyggelse kan prövas i en detaljplaneprocess, då med hänsyn till platsens specifika förutsättningar.
- En förtätning av området får inte ske på bekostnad av den historiska avläsbarheten. Bevarandevärda representanter för en tidsepok bör säkras med relevanta bestämmelser i en detaljplan.
- Lövträdsalléerna vid längs- och tvärgående gator ska bevaras, utvecklas och förnygras.

3.2.4.3 Bebyggelse på norra sidan Djupviksgatan

Utanför Övre Norrmalms gräns, på norra sidan Djupviksgatan, ansluter kvarteren Kvarnbacken, Mjölnaren, Trösklogen, Gäddan och Aborren. Till skillnad från Övre Norrmalm finns inte längre ett rutnätsmönster. Tvärgatorna ansluter i en sned vinkel till Djupviksgatan. Längsmed Djupviksgatan dominerar flerbostadshusbebyggelse med likande karaktär som bebyggelsen mittemot. Längre in på kvarteren blir bebyggelsen mer småskalig.

- Bebyggelsestrukturen med randbebyggelse mot Djupviksgatan ska bevaras.
- Lövträdsallén ska bevaras, utvecklas och förnygras.